

stiller, — at vi skulde have vedtaget et saadant Lovforslag, indeholdende de dristige Krav; thi, naar Folket gjentagne Gange gav sin Mening tilkjende, at det vilde have et saadant Forslag ophoiet til Lov, skulde vi nok kunne sætte det igjennem. Sa, derom tror jeg rigtignok, at de fleste frisindede Folk ere enige, at saasnart der foreligger fra Folkets Side et Dnske om at faae et saadant Forslag til Lov, vilde vi Alle ubetinget stemme for det. Jeg skal være den Sidste, der vil modsætte mig det; men at gjøre et Fremskridt, der hverken paahydes ubetinget af Forholdene, eller hvorpaa der ikke er fremkommet Krav, eller hvortil der ikke har lagt sig nogen Trang for Dagen uden i alt Fald hos det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, kan der dog virkelig ikke siges at være nogen tilstræffelig Grund til, naar man derved omlaver en Kommunallov, der er af saa ung et Datum, som den nugældende Kommunallov er. Det er min Stilling til Sagen. Forøvrigt er jeg ikke mod Forslaget; det er en Fremtidslov, som hviler, om jeg saa maa sige, paa en sund og naturlig Tanke, og der fattes alene det for at gennemføre den, at der staar et Folk bag ved et Folk, der lægger sin Trang dertil for Dagen, saaledes at man kan være vis paa, at en god Ting finder et godt Sted. Saalænge dette gode Sted ikke er beredt, eller man ikke er vis paa det, skal man ikke slutte sig til Forslaget. Jeg forholder mig som sagt fuldstændig kyddt lige overfor Forslaget; jeg ser paa det, men rører det ikke; jeg siger: Stemmer ikke!

Ordføreren: Da den grundlovgivende Rigsforsamling forhandlede om Junigrundloven, kom der Mærker af Adresser ind til den, om, at den samtidigt skulde indføre almindelig Valgret som Grundlag for den kommunale Valgret. Den samme Tanke har gaaet igjen. Har efter Har med visse Mellemrum og har givet sig Udtryk fra Folket til Rigsdagen og i Rigsdagen gennem Folkets Repræsentanter, og ved mange forskjellige Leiligheder have ikke alene Forhandlinger, men ogsaa Afstemninger viist at Folkethinget dog erkjendte sin Oprindelse, viste, hvorfra det er udgaaet og turde vedkjende sig denne Grundsaetning, at det er Menneket

og ikke hans Pengepung, vi bygge paa. Og saa komme de Herrer her og fortælle os, at det er noget helt Splinternyt, Noget, som der aldrig har uttret sig Trang til. Eige over for alt Dette skal jeg vise tilbage paa vor hele konstitutionelle Historie, og over for deres Theorier om, at de Herrer ikke have følt nogen Trang dertil — det er maasse, fordi de leve i en anden Luft — skal jeg kun sige, at naar Folkets Flertal udtaler gennem sine Repræsentanter Dnsket om at faae Noget gennemført som heldbringende for Samfundet, saa har alle de Herrer's Erfaring om Trang eller Ikke-Trang ikke det Allermindste at sige over for denne Kjendsgjerning; thi Folkets Repræsentanters Afstemning med Hensyn til disse Forhold afgiver Vidnesbyrd om, hvorvidt der maa antages at være Trang eller Ikke-Trang tilstede i Befolkningen.

Folket: Dette Sidste skal jeg forsaavidt anerkjende, som jeg vedkjender mig, at jeg finder, det er en fuldt berettiget Tanke, som bliver fyldestgjort ved dette Lovforslag, hvis det bliver til Lov, og jeg er af mit fulde Hjerte med til at føre den igjennem, hvis det kan lade sig gjøre. Med Hensyn til, hvad jeg sagde før — hvis det da var mig, som det ærede Medlem sigtede til, har nævnebe mig rigtignok ikke, det vilde ogsaa have været for stor en Ære, men han talte om „de Herrer“, som ere komne frem med Betragtninger om Trangen til Forslaget, og dette kan maasse nok ramme mig — har jo det ærede Medlem sagt, at vi formodentlig levede i en ganske anden Luft. Det forstaar jeg ikke, jeg tror, at vi Allesammen leve og aande i den samme Luft. Der er vistnok paa hele Jorden, „rundt om hele vor lille Klude, kun den ene, samme Luft“. Jeg veed i alt Fald ikke rettere, end at vi leve i den samme Luft som det ærede Medlem. Men sommetider forekommer det mig rigtignok, at hans Taler og Bemærkninger falde lidt vel meget i det Luftige, og saaledes forekom det mig ogsaa, at disse Bemærkninger af ham være, men da jeg netop paa Grund af disse Bemærkninger ikke er fri for at føle mig lidt varm, skal jeg hermed slutte.